METSÄNOMISTAJA

Lapsille Korteniemi on mitä parahultaisin paikka. Se ei ole museo, vaan esineisiin saa koskea. **PUISTOMESTARI ANNAMARI ILOLA**

Tapahtuma tulossa?
Kerro ilmoituksella ja soita p. 020 413 2321
MAASEUDUN TULEVAISUUS

FINPUTKI
Se aidosti suomalainen istutusputki

KOTIMAINEN ISTUTUSPUTKI

Laitilalaisen VEME Oy:n 20 vuoden kokemuksella valmistamat laadukkaat istutusputket on tarkoitettu kovaan käyttöön. Pitkän tuotekehityksen tuloksena putkien materiaalit, työmenetelmät sekä käyttömukavuus on hiottu huippuunsa! FINPUTKI on avainlipputuote, joka kertoo käyttäjänsä arvostavan kotimaista osaamista ja työn laatua.

NELJÄ ISTUTUSPUTKEA

Finputki 4 (45mm) | Finputki 6 (63mm)
Finputki 5 (50-55mm) | Finputki 7 (75mm)

MYYNTI JA MARKKINOINTI

Uittokalusto Oy
puh. 015 555 0402
shop@uittokalusto.fi
www.finputki.fi
www.uittokalusto.fi

Katso video ja kuvat verkkosivuilta:
www.finputki.fi

MARKKU VUORIKARI

Korteniemessä vaalitaan metsänvartijatilaan kuuluvia kasvilajeja, rakennuksia ja kädentaitoja. Pihapiirissä voi käydä myös aukioloaikojen ulkopuolella.

Liesjärven kansallispuisto syntyi metsätorpan ympärille

Liesjärven kansallispuistossa vaalitaan metsäerämaan lisäksi entisajan maatilan elämää.

TAMMELA (MT)
”Miten on voinut juolahtaa mieleen 1950-luvulla, että vanhaa maataloutta pitää säilyttää”, hämmästelee Liesjärven kansallispuiston puistomestari **Annamari Ilola**.

Niin kauaskantoiset ajatukset Metsähallituksessa kuitenkin oli. Korteniemen metsänvartijatilan säilyttäminen oli kansallispuiston perustamisen keskeinen syy vuonna 1956.

Tammelan ylänkö on karua seutua. Sen vuoksi vain vähän maata on raivattu asutukseen ja viljelyyn aikojen saatossa.

Valtio tuli suureksi metsänomistajaksi alueella, kun se osti Turpoon sahan maat 1800-luvulla.

Silloin sahayhtiön torpparista Liesjärven rannalla Korteniemessä tuli valtion metsänvartija. Sama suku vuokrasi torppaa ja viljeli maata 1990-luvun puoliväliin saakka, jolloin Metsähallitus päätti tehdä tilasta yleisölle avoimen perinnemaatilan.

Vanhat kasvit säilyvät

Korteniemessä säilyy moni nykyaikana harvinaistunut hyöty- ja koristekasvi sekä rikkaruoho. Joka kesä viljellään Aunuksen ruista. Sen säilymisestä saa kiittää jatkosodasta palannutta sotilasta, joka toi kourallisen mukanaan ja lisäsi sitä pikku hiljaa kotitilallaan.

Nykyajan maatalousmaisemassa harvinaistunut ruiskaunokki kukoistaa samassa pellossa viljan rinnalla.

Suurin osa viljelyksistä on laitumina, joille sopimusyrittäjä tuo kesäksi suomenkarjaa laiduntamaan.

Pääskyt viuhuvat maatilan ympäristössä, kottarainen sen sijaan ei ole vakiintunut pönttötarjonnasta huolimatta.

Korteniemen perinnetilan tuvassa voi aistia, millaista oli elää 100 vuotta sitten. Kesäkaudella kangaspuilla kudotaan ja uunissa paistetaan ruisleipää.

Kyynäränharjulla kasvaa komeita petäjiä.

Kyynäräjärvi laskee 10 senttiä matalammalla sijaitsevaan Liesjärveen. Sillalla puistomestari Annamari Ilola.

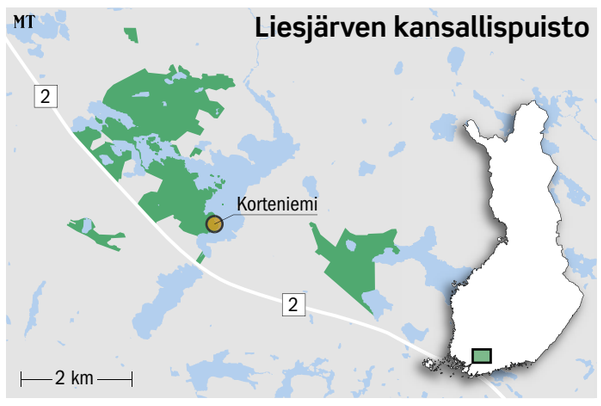

1910-luvun elämänmenoa

Korteniemen tila on avoinna viitenä päivänä viikossa toukokuusta syyskuun loppuun. Pihapiirissä retkeilijät voivat käydä muinakin aikoina.

Erityisinä tapahtumapäivinä tilalla leivotaan ruisleipää, niitetään heinää, puidaan viljaa riihessä, rakennetaan riukuaitaa ja harrastetaan muita 1910-luvun maatilan töitä. Vierailijoiden tekemällä talkootyöllä on suuri merkitys tilan hoidossa. Suomen vanhin käytössä oleva savusauna tarjoaa löylyt hikisten talkoopäivien päätteeksi.

Tavallisinakin aukiolopäivinä Korteniemessä on henkilökuntaa oppaina ja mannekiineina talon askareissa – esimerkiksi pellavan käsittelyssä riittää puhdetyötä koko kesäksi.

”Jotkut vierailijat kysyvät, asummeko me täällä. Silloin olemme mielestäni tavoittaneet sen, mikä on tarkoituskin.”

Korteniemessä käy paljon koululaisryhmiä varsinkin lähikunnista.

”Lapsille Korteniemi on mitä parahultaisin paikka. Se ei ole museo, vaan esineisiin saa koskea. Esimerkiksi se, että talon tupa on oikeasti keittiö, herättää ajatuksia.”

Puisto laajeni patikoitavaksi

Kansallispuiston vanhimpaan osaan kuuluvat Korteniemen tilan lisäksi sen läheiset metsät.

Tilan viereistä aluetta hoidetaan kulttuurimaisemana, josta hakataan vain yksittäisiä puita. Ahonnokan aarnimetsää taas on pidetty koskemattomana säästömetsänä 1920-luvulta saakka.

Liesjärvi oli pitkään hyvin pieni kansallispuisto, mutta laajeni ensin 1980-luvulla ja uudelleen 2000-luvulla nykyisiin mittoihinsa. Nyt se sopii päivän tai parin patikointiin.

Suuri osa kansallispuiston metsästä on vielä nuorehkoa, koska alue oli metsätalouskäytössä puistoon liitettäessä. Soita ja metsiä on ennallistettu ojia tukkien, puita kaulaamalla ja metsää polttamalla.

Tänä vuonna yleisön pääsy Soukonkorpeen helpottuu, kun sinne rakennetaan pitkospuut. Korpisuolla puurakenteet lahoavat herkästi, joten materiaalina kokeillaan lämpöpuuta.

Harju luikertaa järvien välillä

Näkemisen arvoinen ja helposti saavutettava paikka on 1,5 kilometrin mittainen Kyynäränharju, joka kaartuu kapeana ja matalana ”köyhän miehen Pulkkilanharjuna” Liesjärven ja Kyynäräjärven välillä. Harjua komistavat jyhkeät, osin jo keloiksi kuivuneet männyt.

Ilolan mukaan puistosta voi tavata kaikki Suomen tikkalajit valkoselkätikkaa lukuun ottamatta. Vesilintuja alueella on paljon, suurpetoja taas havaitaan erittäin harvoin.

Puistossa voi yöpyä tietyillä telttapaikoilla, kodassa, laavussa ja tarjolla on myös kaksi vuokrattavaa kämppää. Tunnelmallinen, luhtiaittaa muistuttava Hyypiön kämppä valmistui suonkuivauksen työnjohtoa varten vain kuusi vuotta ennen puiston perustamista.

Merkittyjä reittejä puiston alueella on noin 40 kilometriä. Pidempää patikointia kaipaava voi jatkaa aina Hämeenlinnaan asti vievää, maastoon merkittyä Hämeen Ilvesreittiä.

HENRIK SCHÄFER

KANSALLISPUISTO-KIERROKSELLA

Korteniemen tapahtumista lisätietoa osoitteessa www.luontoon.fi > ajankohtaista > tapahtumakalenteri